

Cennete önce kimler girecektir?

Nizamettin Bey: “Cennete önce zenginler mi, fakirler mi girecektir?”

Cennet, Cenâb-ı Hakk'ın sırf fazlı ve lütfu ile, kulları için hazırladığı rızâ ve merhamet diyarıdır. Bediüzzaman Hazretlerine göre Cennete amelimiz ile değil, doğrudan Allah'ın lütfu ile ve fazlı ile girilir. Cehennem ise tam amelimizin karşılığıdır.¹ Hiç şüphesiz Rahîm-i Mutlak olan Allah (cc), dilediğini oraya önce alır, dilediğini sonra alır. Ne oraya geç alınan kimse Cenâb-ı Hak'tan bir hak dâvâ edebilir, ne de önce alınan kimse bundan dolayı tefâhür ve gurura kapılabilir! Bu meselede, (o gün her meselede olduğu gibi) doğrudan Allah'ın irâdesi, emri ve hükmü hâkimdir. “O gün emir ve hüküm Allah'ındır.”²

Cennete bir takım sınıflara nazaran önce girmek veya ilk girenlerden olmak, bizler için şüphesiz mühim bir talep ve duâ meselesidir. Bunu Rabb'imizden isteriz. Biz bunu isterken elimizde bir takım ölçü ve kıstas olmalıdır ki, kendimizi tartalım ve bu kıstas çerçevesinde kendimizi hazırlayalım. İşte Allah Resûlü (asm) bizlere bu kıstasları muhtelif hadis-i şeriflerinde beyan buyurmuştur. Hadis-i şeriflerden bir demet sunalım:

* Ebû Hüreyre (ra) anlatır: Peygamber Efendimiz (asm) buyurdu ki: “Cennetle Cehennem münakaşa ettiler. Cehennem:

“Bana cebbarlar (zorbalar) ve mütekebbirler (kendini büyük sananlar) girecektir” dedi. Cennet de:

“Bana zaîfler ve yoksullar girecektir” dedi. Aziz ve Celil olan Allah cehenneme:

“Sen benim azabımsın. Dilediğim kimselere seninle azap ederim” buyurdu. Cennete de: “Sen benim rahmetimsin. Dilediğim kimselere seninle merhamet ederim. Her ikiniz için de doluluk söz konusudur.”³

* Hâris ibn-i Vehb el-Hüzâi (ra) anlatmıştır: Peygamber Efendimiz (asm):

“Size Cennet ehlini haber vereyim mi?” buyurdu. Sahabeler:

“Evet, haber ver, yâ Resûlallah” dediler. Resûlullah Efendimiz (asm):

“Her zaîf olan ve halk tarafından zaîf görülen (mütevazı) cennet ehlidir. Allah'a

yemin etse, yeminini yerine getirir.” Sonra Resûlullah (asm):

“Size cehennem ehlini haber vereyim mi?” buyurdu. Sahabeler:

“Evet, yâ Resûlallah” dediler. Peygamber Efendimiz (asm) şöyle buyurdu:

“Katı yürekli, husûmeti şedit, zorba, zâlim, hayırdan alıkoyan ve büyüklük taslayan kimselerdir.”⁴

* Üsâme (ra) anlatmıştır: Resûlullah Efendimiz (asm) buyurdu ki: “Ben, cennetin kapısı yanında durdum. Gördüm ki, oraya girenlerin çoğunluğu yoksullardı. Varlık sahipleri ise (hesaplarının görülmesi için) cennete girmekten bir müddet alıkonulmuşlardı.”⁵

* Ebû Hüreyre (ra) anlatmıştır: Peygamber Efendimiz (asm) şöyle buyurdu: “Fakirler cennete zenginlerden beş yüz sene evvel girerler.”⁶

Resûlullah Efendimiz (asm) ümmetine tevâzûu emrettiği gibi, kendisi de mübârek hayatında her konuda olduğu gibi, tevâzûda da nümûne-i imtisal teşkil etmiştir, ümmetine örnek olmuştur.

Abdullah bin Mes’ûd (ra) anlatır: Resûlullah Efendimiz (asm) bir hasır üzerinde uyumuştur. Mübârek yan tarafı iz bırakmış olduğu halde uyandı. Biz:

“Yâ Resûlallah, sizin için bir döşek edinseydik!” dedik. Resûl-i Kibriyâ Efendimiz (asm):

“Dünya ile benim işim yoktur ki (yatağa rağbet edeyim!) Ben dünyada ancak bir ağaç altında gölgelenen, sonra ayrılıp terk eden bir binekli yolcu gibiyim” buyurdu.⁷

Hiç şüphesiz Cenâb-ı Allah verdiği nimetlerden, mal ve mülkten, varlık ve zenginlikten hesaba alacaktır. Fakir ise isyan etmemeyi, sabretmeyi, şükretmeyi, kanaat etmeyi, dürüst olmayı ve gözü tok yaşamayı başarmışsa; zengin ise Allah’ın verdiği malı ve mülkü Allah yolunda harcamış ve yoksul insanlarla paylaşıp Allah’a karşı hep fakrını ve aczini bilmişse, bu duygular onun daha evvel Cennete girmesine vesile olan güzel huylardandır.

Cenâb-ı Hak ehl-i imanın kusurâtını bağışlasın, Cennet ve Cemâliyle müşerref kılsın. Âmin.

Dipnotlar:

1- Sözler, s. 290

- 2- İnfîtâr Sûresi, 82/19
- 3- Müslim, Cennet, 13/34
- 4- Müslim, Cennet, 46
- 5- Riyâzü's-Sâlihîn, 258
- 6- a.g.e., 485
- 7- a.g.e., 484